

SOSYAL VE TİCARİ SİGORTALAR ARASINDAKİ BAZI FARKLILIKLAR *

Domenico GAGLIARDO

Çeviren :
Ass. Nüvit GEREK

İşçilerin karşı karşıya olduğu bir çok ekonomik tehlikeler vardır. Bu tür tehlikeler için, olağan ticari sigortalar ya hiç yoktur ya da yetersiz durumdadırlar. Bunun başta gelen nedeni, meydana gelebilecek zararların önceden tam olarak saptanamaması olmuştur. Ticari sigortaların kapsamının yetersiz oluşunun daha başka nedenleri de vardır. Çoğu kimseler karşı karşıya oldukları tehlikenin derecesini ya da belirsizliğini olduğundan az tahmin etmekte ya da bundan habersiz bulunmaktadır. Gerçeği öğrendiklerinde de tehlikeye alışmış olmakta ve ihmalkâr davranmaktadırlar. Gençler tehlikeyi özellikle küçümsemekte ve kendilerine bir şey olmayacağına güven duymaktadırlar. Ayrıca birçok işçiler sigorta primlerini ödemek istememekteler, ya da ödeyecek güçleri yoktur. Bunun nedeni ise, primlerin, aslında fazla olmadıkları halde işçilerin gelirlerine göre fazla olması ya da öyle görünmesidir. Kaldı ki sigortanın yararı, bir otomobil, buzdolabı ya da radyo gibi somut ola-

---

* Domenico Gagliardo, American Social Insurance Revised Edition, Harper and Brothers Publishers, New York, 1955.

rak görünmemektedir. Ancak yararı açıkça görünmeyen bir sigorta, meydana gelebilecek bir zararı önlemiş olacaktır. Gelirleri az ve düzensiz olan kişilerden düzenli şekilde primler toplanırken epeyce idari zorluk söz konusudur. Sosyal sigorta bu zorlukların üstesinden gelmiştir.

Sosyal sigorta da diğer sigorta türleri gibi bazı temel esaslar üzerine kurulmuştur. Bu esaslar, birkaç kişinin karşılaştığı zararları birçok kimse arasında dağıtmak ve bunu örgütlenerek, sigorta aracılığı yoluyla yapmaktadır. Ancak sosyal sigortaları, hem gönüllü ticari sigortalardan, hem de acıma-sadaka verme duygularından ayırdeden pek çok özellikleri vardır. İşte bu özellikler, daha iyi bir deyişle sosyal karakter, sosyal yön olarak tanımlanabilir. Sosyal sigortalarla diğer sigorta türleri arasındaki farklılıklar, her zaman tam olarak belirgin değildir. Çünkü sosyal sigortanın bazı nitelikleri vardır ve bu nitelikler özel ticari sigortalarda aynı anda görülmezler. Ya da farklı şekillerde görünürler. Bazı hallerde, üzerinde durulan (vurgulanan) hususlardan birisi işte bu farklılık olmaktadır.

Sağlanan Asgari Gelir

Önemli bir fark, kazançların kesilmesi halinde, sosyal sigorta sistemlerinin, en düşük bir yaşama düzeyini sürdürebilmeyi planlamalarıdır. Yoksa sosyal sigortalının amacı normal düzenli gelirlere bir zam yapılması ya da uğranılan zararın tamamının ya da tamamına yakın bir kısmının karşılanması değildir. Söz konusu en düşük ihtiyaç düzeyi, sosyal sigortadan yararlananların tümü için aynı olmayabilir. Ancak bu düzey, sigortalı kişinin önceki verimliliğine, yaşama düzeyine ve bir ölçüye kadar ihtiyacına bağlı olarak saptanabilir.

Uğranılan gerçek parasal zarara göre sağlanan yararların oranı, ticari sigortalarda olduğundan bir hayli yüksektir. Oysa ticari sigortalarda, tehlikenin bir kısmı genellikle sigortalı tarafından yaratılmaktadır. Sosyal sigortada en düşük oran bilerek düşük tutulmaktadır. Bir mülk sahibinin, değeri 10.000 Dolar olan bir yapı için yalnızca 5.000 dolar ya da daha az sigorta ödemesi kuşkusuz sözkonusu olabilir ve bir yangın meydana gelirse mülk sahibi 5000 dolar ya da daha fazla zarara uğrar. Ancak mülk sahibi isterse daha fazla da ödeyebilir. Sosyal sigorta sistemlerinde ise genellikle böyle bir durum olamaz.

Sağlanan yararların, kazançların belirlendiği düzeyin, birinci derecede sosyal politikaya bağlı olduğu, sosyal sigortaların finansman durumlarının ikinci derecede rol oynadığı hatırlanmalıdır. Sağlanan yararlar azdır, düşüktür. Ancak, sadaka ya da yoksullara yardım niteliğinde de değildirler. Ödenek alanlar için, asgari bir düzey sürdürme ihtiyacında olup olmamalarına göre sağlanmış bir hak niteliğindedirler. Bununla beraber genellikle düşük oldukları için tasarruflardan, borçlardan ve alınan diğer yardımlardan desteklenmelidirler.

Primler Sağlanan Yararlara Orantılı Değildir

İkinci bir farklılık, sosyal sigortalarda kişilere sağlanan yararların, bu kişilerin ödediği primlerle ya da bu kişiler adına ödenen primlerle orantılı olmamasıdır. Ticari sigortada, ayda 5 dolar tutarındaki bir prim aynı grupta bulunan herkese aynı miktarda koruma sağlayacaktır. Böylece, aynı yörede aynı türde, benzer amaçlarla kullanılan yapılar için, mülk sahiplerinin, örneğin ayda 5 dolarlık yangın primi ödemeleri halinde, ailelerin büyüklüğüne, durumuna ya da gelirlerindeki farklılıklara bakılmaksızın, hepsi aynı miktarda korunurlar. (Ödenek alırlar). Kuşkusuz, yapı türlerinin sınıflandırılmasında ve sigorta amaçlarının belirlenmesinde etkili olan pek çok faktör vardır. Ancak sözü edilen bu güçlükler, ödenen her dolar prim için aynı miktarda koruma sağlanması esasını bozmaz. Gerçekten söz konusu güçlükler bu ideale daha tam olarak ulaşmak için girişilen teşebbüsleri temsil etmektedir. Amaç daima primi tehlikelere göre ayarlamaktır.

Bununla beraber, sosyal sigortada genel uygulama bu değildir. Sağlanan yararlar (verilen ödenekler) bilerek, düşük gelirleri ve ya borçları fazla olanları kayırmak için oluşturulmuştur. Kişilerin ödediği primler de, sağladıkları yararlardan, aldıkları ödeneklerden çok, gelirleri ile orantılıdır. Federal gelir vergisi kanunu, daha yüksek gelirler için derece derece artan daha yüksek oranlar öngörmektedir. Sosyal sigortada, artan oranlılık sağlanan yararlar için ters olarak uygulanmaktadır. Güzel bir örnek olarak Federal «Yaşlılık ve Hayatta Kalan Sigortaları» sistemi gösterilebilir. Sisteme göre tüm çalışanlar çalıştıkları dönemdeki gelirleri üzerinden (gelirleri farklı olsa da) aynı oranda prim ödemektedirler. Ödenen prim miktarı yılda en fazla 4200 dolar olabilecek şekilde sınırlandırılmıştır. Ancak aynı sistem, yüksek kazanç elde edenler için, öde-

nen her dolar prim karşılığında önemli ölçüde daha az, daha düşük yararlar sağlamaktadır. Primlerin aşağı yukarı tehlikelerle orantılı olduğu durumlar da vardır. Örneğin işsizlik ödeneklerinde daha yüksek işsizlik oranlarıyla karşılaşan işverenler, daha düşük işsizlik oranlarıyla karşılaşan işverenlere göre daha fazla ödeme yapmaktadırlar. Bununla beraber primleri tehlikelere göre ayarlama, maliyetleri tümüyle kişilerin sağladıkları yararlarla bağlama çabası değildir. Yalnızca, ekonomideki değişik faaliyetlerin görece pozisyonlarına karşın çabası olduğu söylenebilir. Maliye politikasının değil, ama sosyal politikanın gereği de budur.

Zorunluluk

Üçüncü bir farklılık, sosyal sigortanın genellikle zorunlu oluşudur. Kanun, endüstrilerin, işverenlerin, işçilerin durumlarını, kapsamdaki tehlikelerin mahiyetini açıkça göstermiştir. Sigorta kapsamındakilere ne gibi yararlar sağlanabileceğini, ne kadar ödeme yapılabileceğini göstermiştir. Sosyal sigorta kapsamındaki kişiler uygun bulsalar da, bulmasalar da zorunlu olarak sisteme katılırlar. Sistemin dışında aynı türde, aynı zamanda, daha iyi, daha fazla hatta daha da ucuza korunabilecek durumda olsalar bile, farketmez. Sosyal sigorta kapsamındaki herkesin sisteme katılması zorunludur.

Kanuni zorunluluk, genel, evrensel değildir. Örneğin bazı Amerikan Devletleri İşçileri için tazminat sistemlerini (endüstri iş kazaları için) seçimlik olarak kurmuşlardır. Fakat kapsamda bulunanları seçemeyen bilemeyen işverenler belirli kanuni himayetlerden yoksun bırakılmışlardır. Bu durum ise uygulamada kapsamı (ödenecek meblağ) zorunlu, emredici kılmaktadır. Genel bir uygulama şekli de sözü edilen Amerikan Devletlerindeki işçiler için geçerli olan Tazminat kanununun işverenlere şu konuda izin vermesidir: İşverenler, dilerlerse işçilerine kanunda belirtilmiş olan yararlarla eşit ya da daha fazla yararlar sağlayabilir, ödemede bulunabilirler. İhtiyat akçeleri ayırarak doğabilecek tehlikeleri kendi bünyeleri içinde karşılayabilirler. Bazı hallerde zorunlu kanunlar, kapsamlarında olmayan kişilerin de gönüllü olarak sözleşmelerin himayesinden faydalanabilmelerini sağlamışlardır. Bunlar ve benzeri değişiklikler fazla değildir. Sosyal sigortaların genel olarak zorunlu oluş karakterini değiştirmezler.

Diğer sigorta türleri karşıt olarak genellikle isteğe bağlı sigortalardır. Kuşkusuz ciddi zararlara karşı korunmanın zorlayıcı bir gereği vardır. Ancak kimse, kanunen katılmaya zorlanamaz. Bazı istisnalar vardır. Otomobil kazalarının yol açtığı zararların sorumluluğuna karşı sigorta, otomobil sahipleri için bazı devletlerde zorunludur ve bu yoldaki uygulama gittikçe yayılmaktadır. Ayrıca belirli görevlerde bulunanların senet vermeleri istenmektedir. Aslında bu senet bir sigorta poliçesi niteliğindedir. Doluya karşı zorunlu sigorta (1) ile ilgili deneylerimiz olmuştur. Şimdi de banka mevduatları, yapılar ve ödünç tasarruflar (2) için zorunlu sigortalı vardır. Ancak bunlar sosyal sigorta olarak değerlendirilemez.

Sigortalıdan Başkalarının Ödediği Primler

Dördüncü bir farklılık, primlerin ödendiği paranın kaynağı olmaktadır. Alelâde sigortada, korunan kişi genellikle primin tamamını ödemektedir. Böylece, normal olarak, bir mülk sahibi, bir yangın mülkünü tahrip ettiği ya da zarar verdiği zaman uğrayacağı parasal zarara karşı kendini sigorta ettirir ve primin tamamını öder. Malik olmayan birisi de mülkde« sigorta edilebilir çıkarı» varsa, sigorta sözleşmesi yapabilir. Örneğin bina yandığı zaman parasal kayba uğrayacak olan birisinin durumu budur, Prim ödeyecek ve yangın halinde zararı giderilecektir.

Sosyal sigortada ise genel görünüş bu değildir. Bazı hallerde işverenlerin bütün primleri ödedikleri doğrudur. Amerikan işçilerinin tazminat ve işsizlik ödeneği sistemlerinin çoğunda durum budur. Diğer bazı sistemlerde ise Federal «Yaşlılık ve Hayatta Kalma» Sigorta Sistemlerinde olduğu gibi hem işçiler hem de işverenler prim öderler. Halen yabancı sistemlerin çoğunda olduğu gibi, bazı hallerde hükümet de primlere doğrudan katılmaktadır. Sosyal sigorta sistemlerinin çoğunda hükümet yönetim giderlerinin çoğunu ya da tamamını ödeyerek katılır. İşverenler ve kamu kesimi, destekledikleri sosyal sigortadan dolayı olarak önemli yararlar sağlarlar. İşçiler ise sosyal sigortadan doğrudan doğruya yararlanırlar. Eğri, çarpık bir gelişim sonucu, primlerin ya da vergilerin son yansımaları kapsamındaki işçiler üzerine olabilir.

---

(1) hall insurance

(2) loan savings

Maliyetlerin Önceden Bilinemezliği

Beşinci bir farklılık maliyetlerin önceden bilinemeyişidir. Maliyetler her türlü sigorta için belirsizdirler. Temel olgu, zaman içinde düzenli olarak tekrarlanmaları veya genellikle değişmeyen eğilimler bulunmasıdır. Bunlar yapıyı ve meydana gelecek değişikliklerin ölçüsünü belirler. Böylece, gelecekte ne olacaksa aşağı yukarı doğru olarak önceden bilinebilir. Fakat bu koşullar genellikle, sosyal sigortaların kapsamındaki alanlarda bulunmamaktadırlar. Gelecekteki ölüm, doğum, hastalık, sakatlık, istihdam, işsizlik, emeklilik, yeniden evlenme, ücretler, kârlar ve bunlara benzer diğer oranlar belirsizlik içindedir. Bu belirsizliğin oranı bazılarında daha da fazladır. Sigortanın maliyeti bu gibi oranlara bağlıdır. İstatistikçiler gelecekte, çeşitli zamanlardaki durumları tahmin edebilmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Ancak tahminlerinde gene de önemli yanılma payı vardır.

Ticari sigortanın maliyeti, sosyal sigortanın maliyetine kıyasla, oldukça daha doğru olarak önceden bilinebilir. Bu fikir, ticari sigortanın, işsizlik gibi belirsizlik oranı fazla tehlikeleri kapsamaması nedeniyle kısmen doğrudur. Kısmen de ticari sigortanın, sorumluluklarına kesin sınırlar koyması nedeniyle doğrudur. Örneğin özel sigorta kurumları, 65 yaşında başlayacak bir emeklilik ödeneği oluşturacaklardır. Ödenecek prim her yıl için belirli miktar olarak saptanacak ve bu miktar saptanırken prim ödeyenin eline geçen ücret dikkate alınmayacaktır. Prim ödeyen, 65 yaşına geldiği zaman da çalışmaya devam etsin veya etmesin kendisine ödeme yapılmaya başlanacaktır. Ticari oranlar oldukça toleranslıdır. Örneğin hayat sigortasında, yüzde 25-30 dur. Durum, beklendiği kadar uygun değilse kazanç payları düşürülebilmekte, beklendiğinden daha uygunsa kazanç payları arttırılabilmektedir.

Sosyal sigorta farklıdır. Örneğin işsizlik halinde verilen ödenekler, işsizliğin genişliğine, yaygınlığına göre değişir. Gelecekteki gelirler ve işsizlik güvenilir bir şekilde önceden bilinemediği için, maliyetlerin belirsizlik oranı oldukça yüksektir. Buna benzer olarak, emeklilikle verilen yaşlılık ödenekleri de kazançlara göre verilir. Ne verilen ödeneklere esas olan kazançlar ve toplanmış olan primler, ne de emeklilik oranları fazla belirgin-kesin değildirler. Sosyal sigortada bazan gerçek maliyetin tahmin edilen maliyetin

iki katı olacağı ya da yarısı kadar olacağı yolunda ciddi kuşkular doğar. Bazı hallerde ise fark daha bile fazla olabilir.

Prim Ödemedeki Düzensizlik

Altıncı bir farklılık sosyal sigorta prim bedellerinin konu olduğu düzensizliktir. Alelâde sigortada prim ödeme zamanları saptanmıştır ve primler bu tarihlerde ödenmezse poliçeler zaman aşımına uğrar ya da iptal edilirler. Kuşkusuz, sonradan belirli koşullarda poliçeler yeniden işlerlik kazanabilirler. Ancak himaye-koruma olmadığı zaman bir aralık bir kesilme meydana gelecektir. Sosyal sigortada normal olarak primler, kazançlar dikkate alınarak saptanır. Böylece kazanç olmadığı zaman prim ödenmesi sözkonusu değildir. Fakat sosyal sigortanın sağladığı korumada, himayede prim ödenmemesinden ötürü bir kesilme olmaz. Bazı haller için işsizlik dönemlerinde himayenin devam etmesi için tedbir alınmaktadır. Diğer bazı hallerde de işçiler kendilerine bir süre yetecek haklar elde etmektedirler. Çok açık olmamakla birlikte bu ayırım kesindir. Ticari sigorta poliçelerinden çoğunun nitelikleri, istenen primin zamanında ödenmemesi halinde kaçınılmaz olan zaman aşımını önler.

Primlerin ve Sağlanan Yararların (Ödeneklerin) Kararsızlığı

Yedinci bir farklılığa dikkat edilmelidir. Borçlanılan primler ve alelâde ticari sigortaların ödediği ödenekler oldukça, kararlı, istikrarlı olmuştur. Çünkü yıllardır işleyen Büyük Âdetler Kanunu (Law of Large Numbers), güvenilir istatistiksel temeller oluşturmuşlardır. Ödenekler ve oranlar (prim oranları) bu esaslara göre saptanmıştır. Elbette yeni kaza türleri gelişir, eskiden beri var olan kazaların tehlike ölçüsü de değişir. Böylece yeni poliçe türleri ortaya çıkar, eski kazalara göre ödenen prim oranları değiştirilir. Kısaca değişiklikler yapılır. Ancak bu değişiklikler oldukça küçüktür ve bir karışıklık, düzensizlik nedeni olmazlar.

Ancak sosyal sigorta alanında durum farklıdır. Çünkü değişiklikler çabuk ve şiddetli olmaktadır. Özellikle hareketin önceki dönemlerinde bu daha da belirgindir. Yeni şekiller ortaya çıkmakta ve eski sistemler yeniden düzenlenmektedir. Sağlanan yararlardaki ve ödeme koşullarındaki değişiklikler prim oranlarındaki değişimlerden daha da sık olmaktadırlar. Düzensizlik ortaya çıkmakta ve sürecek gibi görünmektedir. Bu değişikliklerin ve düzensizliğin gö-

rülmesi doğaldır. Çünkü bir kamu politikası aracı olarak sosyal politika, daima ani ve hatta kesin değişikliklere konudur.

Tekelci Aracılar

Sekizinci bir farklılık araçılara ilişkindir. Alelâde ticari sigortada, poliçe alan bir kişi, genellikle iş için rekabet eden değişik aracı veya kurumlardan birisini seçebilir. Sigorta ajanları, acentaları daima kendi kurum ve politikalarının üstünlüğünü ileri sürerler ve çok zaman kendilerini nefret edilen değilse de, can sıkıcı, rahatsız edici bir duruma sokarlar. Bu rekabet dengeli olduğu sürece yararlıdır. Çünkü su götürmez şekilde sigorta kapsamını yaygınlaştırmıştır. Bu yaygınlaşma hem sigortalı sayısının artışı şeklinde, hem de kapsama alınan kaza türlerinin artışı şeklinde olmuştur. Gene bu sayede oldukça geniş kapsamlı politikalar uygulanabilmiştir, ihtiyaç duyulan ve arzulanan tedbirlerin alınması sağlanmıştır.

Sosyal sigortada, tek ya da tek elci hükümet aracılığı (Monopolistic Governmental Carrier), genel kuraldır. Örneğin Federal Hükümet Yaşlılık sigortasında, Hayatta Kalanlar sigortasında, Demiryolu Emekliliğinde ve İşsizlik sigortasında hükümet tek aracıdır. Sivil hizmetler emeklilik sistemlerinde de durum aynıdır. Bütün devletler işsizlik tazminatları için aracıdırlar ve gene bazı devletler endüstri kazaları sigortası için tek aracıdırlar.

Bunun böyle oluşunun ve birçok kimse tarafından sosyal açıdan uygun görülmesinin pek çok nedenleri vardır. Nedenlerden biri sigortanın zorunlu oluşu, işçilerin gelirlerinin düşük oluşu, rekabetçi satışların ve diğer maliyetlerin bu yolla önlenmesi gerektiği ve önlenebileceğidir. İkinci bir neden, devletçe zorunlu tutulan ve işçilere yararlı olması amaçlanan bir sistemde, özel kişi ya da kurumların kâr sağlamasının kamu oyu tarafından hoş karşılanamayabileceği düşüncesidir. İleri sürülen daha başka bir neden ise, tek elci bir kamu aracılığı ile kanunların daha liberal bir şekilde yorumlanacağı ve ileri sürülen iddiaların, isteklerin daha liberal bir şekilde yorumlanacağı, değerlendirileceği fikridir. Bununla birlikte, doğru olsunlar veya olmasınlar bu nedenler tamamen parasal açıdan ileri sürülmüştür. Kamuoyu genellikle sosyal politika açısından söz konusu nedenleri doğru olarak kabul etmiştir.

Hükümet Yardımları (3)

Diğer ülkelerde sosyal sigorta maliyetlerinin bir kısmını hükümet yüklenir. Primlerin bir kısmını öder. Bazı sosyal sigorta şekilleri ilk olarak ortaya çıktığında, yahut daha sonraları önceden kapsam dışında olanları da kapsadığında, ödenmesi gereken prim oranları, programların kapsamındaki kişiler tarafından hayatları boyunca ödenmişti. Böylece bu kimseler elde ettikleri yararların maliyetini ödemişlerdi. Fakat, kapsama yeni alınan daha yaşlı kişiler, ödedikleri primlerden önemli miktarlarda daha fazla yarar sağlamaktadırlar. Aradaki fark hükümet tarafından ödenerek kapatılmaktadır. Böylece gençlere acı çektirilmemiştir.

Sosyal sigorta plânlarına göre verilen ödenekler, en düşük gelir grubundakilerin yararına olacak şekilde düzenlenmişlerdir. Daha yüksek gelir grubundakiler aradaki farkı yüklenebilirler ve bazı plânlarda yüklenmektedirler de.

Ancak birçok kişi, hükümetin bu yükü üzerine almasının yerinde bir sosyal politika olduğuna inanmaktadır. Ya da daha doğrusu, halkın bir bütün olarak, hükümet yardımları şeklinde, yükü paylaşmasının doğru- anlamlı bir sosyal politika olduğuna inanmaktadır. Bunun hükümete maliyeti ek bir yük niteliğinde değildir. Çünkü bir dereceye kadar hükümet diğer ödemeleri yapmaktan kurtulacaktır. Örneğin kamu yardımı (public assistance) yapmayacaktır. Bazılarına göre, artan verimlilik de yükü azaltıcı bir rol oynayacaktır.

Hükümetin katkıda bulunduğu sistemlerde, bütün yükümlülükleri karşılayabilecek şekilde yeterli miktarlarda rezerv biriktirme ve bunu elde tutma ihtiyacı fazla değildir. Ticari sigortalar için bu doğrudur. Çünkü sistem vergi gücü ile desteklenmektedir. Bir ölçüye kadar, katılma oranlarını yükseltmek için tek güç budur. Özellikle geniş kapsamlı sistemlerin var olduğu yerlerde ek hükümet yardımları halktan gelmektedir. Hükümet ödemeleri, hükümet yardımları, sağlanan yardımlar, ödenekler için olduğu kadar, oranlar için de daha geniş ölçüde esneklik sağlamaktadır.

---

(3) Government Contributions (Hükümetin prim ödeyerek yardımcı olması)

Birleşik Devletlerde (ABD), sosyal sigorta plânlarına hükümet yardımı, devlet işçilerini kapsayan sistemler dışında kural değildir. Ancak o yönde ilerlemekteyiz ve kısa bir süre sonra bu yoldaki uygulama epeyce yaygınlaşmış olacaktır. En başta gelen zorlayıcı neden, söz verilen ödemeleri yapma yükümlülüklerinin hızla artması, bu yükümlülüklerle yenilerinin eklenmesi, ödeme yollarındaki ve ödeme olanaklarındaki artışın buna ayak uyduramamasıdır. Yapılan ödemeleri kısmak veya gerekli oranları yasa haline getirmek ise politik açıdan uygun olmayacağı gibi, sosyal açıdan da istenen bir durum olmaz.

Bunlar, sosyal ve ticari sigortalar arasındaki temel ve önemli farklılıklardır. Bununla beraber bu farklılıklar, sosyal ve ticari sigortalar arasında daha birçok farklılıklar olduğunu gizlememelidir. Özel sigortalardan çoğunun, sosyal sigortanın yaptığı şeylerin aynısını yapmayı plânladıkları daima hatırlanmalıdır. Bütün özel sigortalar özel teşebbüsün diğer dallarından daha fazla, titiz bir devlet kontrolüne tâbidirler. Neden, halkı, beceriksizliklere, yolsuzluklara karşı korumak ve sigortaya halkın güven duymasını sağlamak ihtiyacıdır. Böylece, özel sigortalar yarı-kamu kurumu niteliği kazanmaktadırlar ve kamu kesimini özel kesimden ayıran ara bölgede faaliyet göstermektedirler.